

תת"ע 6135/04/13 - מדינת ישראל נגד דוד סבן

12 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 6135-04-13 מדינת ישראל נ' סבן
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
דוד סבן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בן אהרון

ב"כ הנאשם עו"ד סטולר

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 15.4.13, בשעה 10:20, נהג באופנוע מ.ר 1622279 בכביש 2 ק"מ 34 מכיוון יקום עד מחלף נתניה בקלות ראש בכך שבדרך בינעירונית עקף דרך שטח הפרדה ובשמיניות בין כלי רכב תוך סיכון משתמשי הדרך במהירות בלתי סבירה בהתאם לתנאי הדרך, בניגוד לסעיף 62 לפקודת התעבורה.

הכפירה

הנאשם כפר במיוחס לו למעט בנהיגה.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידו: רס"ב אבי בן עמי, אשר ערך הזמנה לדין וכתב האישום ת/1, תרשים ת/2, מזכר ת/3 וטופס החתמה ת/4, העיד כי הנאשם עקף לפחות שלוש פעמים בשטח ההפרדה המסומן בקו הפרדה רצוף (עמ' 5 ש' 22), חזר על נסיבות המקרה שתיאר בת/1 ובאופן שמר על קשר עין עם הנאשם. העד ציין כי מדובר באירוע חריג שהוא זוכר אותו במעורפל, לא זוכר צבע הקסדה, גם לא הבגדים שלבש הנהג ומרחק הנסיעה מהאופנוע, שלל אפשרות של

עמוד 1

כלי דו גלגלי נוסף בשטח, העבירה בוצעה מק"מ 34-43 ושהנאשם נעצר לפני מחלף נתניה. העד הסביר את אופן רישום הדו"ח מערכת "הדס" ואפשרות הוספת פרטים לאחר הוצאת הדו"ח, והעיד ושלא מדד את מהירות האופנוע.

ביחס ל ת/2 הסביר כי התרשים הוא סטטי ומתאר את מהלך ביצוע העבירה של הנאשם ומסלול האופנוע, הוא צייר את עצמו בתחילת ביצוע העבירה, כך שלא ניתן לראות בתרשים את יצירת קשר העין להבדיל מסרט נע. לבסוף, שלל אפשרות של רכב שהסתיר לו את האופנוע וחזר על כך שהיה לו קשר עין רצוף.

פרשת ההגנה

הנאשם שבחר להעיד סיפר כי במועד העבירה יצא מת"א בשעה 09:40 לכיוון צפון לצורך השתתפות בטקס אזכרה של יום הזיכרון, שאמור היה להתקיים בשעה 11:00 בבית העלמין הצבאי בחיפה, יצא מוקדם באותו היום כי נסיעה לחיפה ביום שכזה לוקחת לו כ 55 דקות. כמספר ק"מ לאחר גשר סלקום בין מחלף פולג למחלף נתניה, נסע בנתיב השמאלי מתוך שלושה נתיבים, הרכב שנסע בנתיב האמצעי סטה לנתיב השמאלי בלי לאותת, כתוצאה מכך נאלץ לסטות לשול השמאלי שיש פס הפרדה לבן עם קיר הפרדה, שאם לא כן היה מתנגש ברכב שהיה מימינו או לחילופין היה בולם בלימת פתע, לכן התחמק מהרכב, עקף אותו והמשיך בנסיעה. מיד לאחר מכן שמע צופר בסירנה, הסתכל ימינה וראה ניידת סמויה שסמנה לו לעצור. העד אישר כי באותו תאריך התנועה היתה עמוסה, הוא נסע באופנוע סוזוקי גלידיס 650, 33 כ"ס, בצבע שחור, והסביר לשוטר שניסה להימלט מתאונה, וכי האופנוע שלו מוגבל ולא מגיע למהירות כזאת.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את הראיות בתיק, שמעתי את עדויותיהם של עד התביעה והנאשם, התרשמתי מהופעתם בפניי והזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט הפלילי מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את יסודות העבירה ואנמק.

הנאשם אינו חולק בזמן ובמקום.

עד התביעה רשם במזכרים שערך והעיד בצורה ברורה כי העבירה בוצעה במהלך 9 ק"מ מק"מ 34 עד 43 והנאשם נעצר בצד במחלף נתניה בק"מ 43 (ראה עמ' 13 ש' 10 ו 16), כך שאין מקום לטענות ב"כ הנאשם בעניין זה.

העד תיאר מילולי בתרשים את מהלך ואופן נסיעתו של הנאשם בקטע האמור לעיל. הן מהתרשים והן מעדותו של העד עולה כי היו כלי רכב נוספים על הכביש (ראה ת/1 ו ת/2 ועדותו של השוטר עמ' 8 ש' 10).

הנאשם עצמו אף אישר כי התנועה בכביש הייתה עמוסה (עמ' 17 ש' 20 ועמ' 18 ש' 6).

בנוסף, השוטר ציין כי שמר על קשר עין עם הנאשם ולא היו אופנועים אחרים, כך למשל, בת/3 רשם כי "**הרוכב היה**

לבד לאורך כל הדרך, היה בודד ולא היו אופנועים אחרים מרגע זיהוי העבירה ועד לעצירתו".

השוטר אף ציין באופן מפורט את נסיעתו של הנאשם בכך שעקף מזה כשלוש פעמים בשטח הפרדה המסומן בקו הפרדה רצוף לבן, כשהוא מעלה אבנים, אבק ושברי זכוכיות על כלי הרכב שנעקפו וסטו ימינה לאחר שנבהלו כתוצאה מהעקיפה.

התרשמתי כי השוטר תיאר את אשר התרחש הרי תיאור שכזה איננו יכול להיות פרי דמיון של השוטר.

יתרה מכך, הנאשם מודה בביצוע עבירת עקיפה אחת, כך עולה מדבריו: **"אתה צודק שעקפתי משטח הפרדה"** (דברי מקבל הדו"ח ת/1), **"סטיתי לשול השמאלי שיש פס הפרדה לבן עם קיר הפרדה. התחמקתי מהרכב, עקפתי אותו והמשכתי בנסיעה"** (עמ' 17 ש' 25, 26), **"אמרתי לו אין לי מושג על מה אתה מדבר, אני מודע לעבירה שעכשיו עקפתי"** (עמ' 18 ש' 11-12) ולבסוף **"אמרתי לשוטר שזו העבירה שביצעת"** (עמ' 19 ש' 29), תוך שהוא מציין כי השוטר מסר לו שהוא עוקב אחריו מאזור יקום ובכך יש לחזק את דברי השוטר אשר שמר על קשר עין עמו.

אם לא די בכך, בעדות הנאשם נמצאה סתירה מהותית לעניין מהירות נסיעתו, שהרי מחד, טען כי נסע במהירות המותרת (עמ' 18 ש' 16), האופנוע שלו מוגבל ואין לו אפשרויות להגיע באמצעותו למהירויות, ומאידך מסר בעדותו כי אמר לשוטר "אני ממחר לאזכרה" (עמ' 18 ש' 13 ועמ' 19 ש' 1).

גם אם אניח לטובתו של הנאשם כי נסע במהירות המותרת אין בה כדי לשלול שהוא נסע במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך.

ההסבר שמסר הנאשם לעצם עקיפתו מהשול אינו מתיישב עם טענתו כי הוא לא מיהר. יתרה מכך אם הנאשם נאלץ להיכנס לשול יכול היה להמתין שם עד אשר יתאפשר לו לחזור בחזרה אל הנתיב בבטחה.

למותר לציין, כי הנאשם אף לא מסר כל הסבר סביר מדוע נאלץ לסטות לשול השמאלי, להתחמק מרכב ולעקוף אותו כדי להמשיך נסיעתו ולמנוע תאונה אם נסע במהירות סבירה לתנאי הדרך, בפרט כאשר מדובר בכלי רכב בעל יכולת תמרון גבוהה, כפי שתיאר.

על כן הנני דוחה טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בהגנת הצורך.

עצם פעולה זו שביצע הנאשם מעידה על יצירת סכנה פוטנציאלית לו וליתר המשתמשים הנוספים בדרך.

למעלה מזאת, השוטר העיד כי האופנוע של הנאשם היה בודד בכביש בעוד שהנאשם טען כי ליוו אותו בין שניים לשלושה

אופנועים נוספים בכביש, אולם אין בידי לקבל גרסה זו. ראשית, מדובר בעדות כבושה אשר נמסרה לראשונה במהלך חקירתו הנגדית. שנית, אף אם אניח לטובתו שכך אכן היה הנאשם לא מסר כל הסבר כיצד האופנועים הנוספים שליוו אותו בדרך לא נאלצו לבצע את אותה פעולה שהוא ביצע על מנת להימנע מתאונה.

לא מצאתי ממש בטענת ב"כ הנאשם באשר למשקל עדותו של השוטר כי היה מעורב באירוע. העובדה שהשוטר במהלך נסיעתו הבחין בביצוע העבירה אין בה כדי להסיק שהיה מעורב באירוע.

ראשית, השוטר העיד כי לפניו היו עוד שני כלי רכב בתחילת ביצוע העבירה והדגיש כי הנאשם עקף אותו ואת שני כלי הרכב הנוספים (עמ' 13 ש' 1).

שנית, במזכר שערך ת/3 ציין כי גם בסיום רישום הדו"ח, לאחר ששחרר את הנאשם, הנ"ל יצא לכביש מבלי להתחשב בדרך וגרם לרכב שנע בימני לבלום, לצפור ולסטות כתוצאה מהתפרצותו לכביש. לו לשוטר היה עניין בתיק והיה מעורב אישית באירוע, כטענת ההגנה, לא היה מתאר בפירוט את כלי הרכב הנוספים

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את ביצוע העבירה ומרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע העבירה של נהיגה בקלות ראש ובהתאם לסעיף 62 לפקודת התעבורה. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין. מדובר בעבירה שפגע בבטחון הציבור והעמיד בסכנה את המשתמשים בדרך. נסיבות הקשורות לעבירה מעידים על כך שהיתה פגיעה ממשית ומיידית לא רק לנאשם אלא לשאר המשתמשים בדרך.

יש במדיניות הענישה כדי להפתיע בייחוד בדרכים להתגייס למאבק בתאונות דרכים, על כן על בית המשפט להעביר מסר ברור לציבור על ידי הטלת עונשים הולמים.

עמוד 4

הנני קובעת את מתחם הענישה וקנס בין מאות לאלפי שקלים, פסילה למספר חודשים, פסילה על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה מדובר בנאשם שהוציא רשיון בשנת 93 וצבר לחובתו 27 הרשעות קודמות. אחרונה מחודש פבר' 2013 בגין נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף. לנאשם עבירות נוספות הכוללות עבירות מהירות, עקיפה מימין, נהיגה לכיוון הפוך, אי שמירת מרחק, אי מתן אפשרות להשלים חצייה בטוחה.

אכן צודק ב"כ הנאשם שאין להחמיר עם נאשם אשר בחר להוכיח את חפותו אך יחד עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכותו את הודאתו בהזדמנות הראשונה ובעניין זה מפנה לע"פ 7964/11.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

(* הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 12.2.14 ובכל 12 בחודש שאחריו. אם תשלום אחד לא ייפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

פסילה בפועל

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים בפועל

ריצוי הפסילה יחל ביום 12.2.14 שעה 12:00

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדן ואישור משרד הרישוי אודות מצב הרישיון.

פסילה על תנאי

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת